

Tiedotuslehti 4 2013

Vapautetut

Jyväskylän Katulähetys ry

Jyväskylän katulähetyksessä tapahtui vaihdos: Erkin tilalle tuli Usko. sivut 3-7.

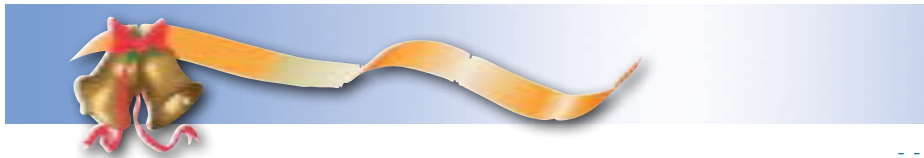
**Marianne Mäenpää
oli pääasolistina
joulukonsertissa
Kuokkalan kirkossa s. 8-9.**

**Oma maako mansikka-
maahanmuuttaja-
koulutuksessa
luennoitsijana toimi
Milla Ukkonen, s. 13.**

**Liisa Hänninen kertoo
lapsuuden joulustaan
s. 15.**

Pekka Arposuo

Sinut on nimeltä kutsuttu

Jeesus kysyi Betesdan lammikolla sairaalta mieheltä, tahdotko tulla terveeksi. Asia ei ole itsestäänselvää. Monen kohdalla terveyden vastaanottaminen olisi johtanut myös menetykseen. Olisi pitänyt luopua elämäntavasta ja sosiaalisista yhteyksistä, joihin on tottunut. Iso muutos pelottaa.

Katulähetyksen asiakaskunnan kanssa joudutaan usein toimimaan pienten muutosten kautta, etenemään pienin askelin. Esimerkiksi tuetun asumisen piirissä siirtyminen omaan asumiseen voi toteutua joskus vasta useiden vaiheiden kautta.

Auttamiseen kuuluu, että ihmisiä opastetaan löytämään itsestään puolia, joita he eivät välttämättä edes tiedosta. Lähtökohta voi näyttää vähäiseltä. Itsetuntonsa kadottaneelle voi merkitä paljon, että hän huomaa vasaran pysyvän kädessään ja naulan uppoavan puuhun, tai että hän havaitsee voivansa pitää asuntonsa siistinä. Siistiin kotiin on mukava tulla. Hän alkaa löytää uusia puolia itsestään. Se voi olla löytöretki itsen.

En olekaan niin toivoton kuin olen ajatellut. Minussa onkin voimavaroja. En olekaan ”en mitään”. Löytyy polun pää. Esteet eivät olekaan niin suuria kuin mielessään on kuvitellut. Jollekin polun pää voi olla se, että poliisi tuo hänet yhdeksi yöksi lämpimään selviämään.

Ihmisillä on paljon käyttämättömiä lahjoja. Niiden käyttöön saamiseksi tarvitaan rinnallakulkijoita, rohkaisijoita ja joskus ojentajiaakin. Jotkut tarvitsevat taitavaa pitkäaikaista saattoa, toisille riittää vahva sysäys. Ihmiset ovat erilaisia.

Mutta myös työntekijät tarvitsevat rohkaisua. Heitäkin voi kohdata näköalattomuus ja hekin voivat kokea itsensä voimattomiksi. Me kaikki kaipaamme rohkaisua. Kaipaamme tulla huomioiduksi jollakin tavalla.

Monet meistä ovat joutuneet omassa elämässään käymään läpi asioita kantapään kautta. On saatu kosketuspintaa asioihin, ihmisiin ja ihmisryhmiin, jotka monelle ovat suoranainen kauhistus. Kuitenkin meille on annettu ilosanoma, muutosmahdollisuus, toivo paremmasta huomisesta.

Elämmekö niin, että myös se ihminen, joka tuntee suurta alemmuutta, kykeneisi ottamaan yhteyttä? Jos ihminen kokee, että tuo toinen, auttaja, on ollut samanlaisessa tilanteessa ja ymmärtää, silloin koetaan käsittämättömyyttä yhteyttä. Sitä ei tarvitse ilmaista sanoin.

Aitous vetää puoleensa. Minut on nimeltä kutsuttu. En ole mitäänsanomaton ihmiselle, joka minua lähestyy. Jeesuskin kutsuu meitä nimeltä. Saamme kokea, että olemme itsessämme arvokkaita tilanteesta riippumatta, likaisissa vaatteissa, likaisissa ajatuksissakin. Hän ottaa meidät vastaan juuri sellaisina kuin me olemme.

Jyväskylän Katulähetyksessä pyrimme auttamaan ihmisiä heidän moninaisissa ongelmissaan yhteistyössä Jyväskylän kaupungin ja muiden yhteistyökumppaneidemme kanssa. Syrjäytyneiden ihmisten auttaminen ja heistä välittäminen on yhteinen päämäärämme. Tähän liittyy myös joulun hyvä sanoma. Jumalalla on hyvät ajatukset ihmiskuntaa kohtaan. Hän välittää meistä. Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja.

Kiitos kaikille työntekijöille, yhteistyökumppaneille ja asiakkaillemme kuluneesta vuodesta sekä siunattua joulun aikaa kaikille ja tulevaa vuotta 2014!

Pekka Arposuo
hallituksen puheenjohtaja

Työhyvinvoinnin kehittäminen on edelleen tärkeää

Erkki Arvaja aloitti Jyväskylän Katulähettyksen toiminnanjohtajana helmikuussa 2000. Vielä samana päivänä hän kirjoitti yhdistyksen elektronisessa päiväkirjassa, että jokainen työntekijä on tärkeä omalla paikallaan. Tehtäväkseen uusi toiminnanjohtaja koki Katulähettyksen ”kukkatarhan kastelun, että se kukkisi vieläkin enemmän.” ”Toivon, että voisimme kohdata toisemme avoimesti ja rehellisesti opetellen kuuntelemaan ja ymmärtämään toinen toisiamme.”

14 vuotta myöhemmin joulukuussa 2013 eläkkeelle siirtyvä Erkki Arvaja sanoo saaneensa toiminnanjohtajana olla sellaisessa työssä, jossa olisi halunnut olla koko ikänsä.

Sopukatu kotikatuna

Erkki syntyi vuoden 1945 viimeisenä päivänä työläisperheen kaksosena yhdessä identtisen Pertti veljensä kanssa. Vuonna 1948 perheeseen syntyi vielä tytär Marja-Leena. - Asuimme Harjun takana omakotitalossa, kertoo Erkki.

Sodasta palanneen isän nuoruus oli kulunut pelossa ja jännityksessä. Isän alkoholiongelman vuoksi Erkin lapsuus oli repaleista. - Vaikka isä meitä rakasti, hän ei osannut osoittaa sitä tunnetasolla. Äiti teki töitä yötä päivää hankkiessaan perheelle elannon.

Synnyinkodista Sopukadulla, jossa isovanhemmat jo asuivat, on tullut Erkillä pysyvä asuinsija. Sama omakotitalo on ollut hänen kotinsa jo 68 vuotta.

Kaikki vaikuttaa kaikkeen

Cygnauksen kansakoulua Erkki kävi neljä ja kunnallista keskikoulua kuusi luokkaa kirjoittaen ylioppilaaksi Jyväskylän Lyseosta vuonna 1965. Harrastuksena olivat palloilulajit yhdessä Pertin kanssa, lähinnä jääkiekko, jossa tuli myös menestystä. Erkistä ja Pertistä tuli Jypin kantavia voimia. Pertti eteni myöhemmin Jokereissa maajoukkueetasolle asti.

- Pelaamisen ja yhteisöllisyyden kautta haimme korviketta heikolle itsetunnonllemme, sanoo Erkki. Mutta jääkiekolla on ollut myös iso myönteinen vaikutus. Erkki harrastaa sitä yhä aktiivisesti. Myös poikiensa Jarkon ja

Erkki Arvaja siunattiin tehtävään Tessio Bacassa maaliskuussa 2000.

Työntekijäkokous Etapissa vuonna 2001.

Mikan jääkiekkovalmentajana toimiminen on antanut hyviä eväitä elämään.

Ylioppilaaksi tulon jälkeen Erkki valmistui ensin yo-merkonomiksi ja sitten vajaan kolmen opiskeluvuoden jälkeen hum. kandidiksi Jyväskylän yliopistosta pääaineena erityispedagogiikka. Samana vuonna (1973) hänet valittiin Jyväskylän seurakunnan tiedotussihteeriksi, jossa virassa hän toimi 26 vuotta.

- Kaikki vaikuttaa kaikkeen. Tiedottajan kokemus oli hyvin tärkeää nykyisessä työssäni. Toimin myös Jyväskylän kaupunginvaltuutettuna 32 vuotta sekä hallituksen jäsenenä 18

vuotta. Se aika auttoi minua verkostoitumaan nykyisessä työssäni yhteistyökumppanien kanssa.

Rauha sydämeen

Jo varhaisessa lapsuudessaan Erkki kuuli uskonasioista evankeliselta tädiltään Idalta. Lakihenkistäkin opetus oli.

- Jo pienenä tiesin, että on olemassa taivas ja helvetti. Taivaaseen pääsee vain uskomalla Jeesukseen.

Opiskelun ja pelien tiimellyksessä Jumala jäi

jatkuu seuraavalla sivulla...

taustalle, kunnes Erkki tuli uskoon vuoden viimeisenä päivänä vuonna 1972. Tuona päivänä hän täytti 27 vuotta. Voimistelunopettajaksi valmistunut kaksosveli Pertti kertoi ilosanoman, jonka Erkki otti rukouksessa vastaan.

- Tietysti siihen vaikutti myös siihen asti eletty oma elämäni ja siskoni äkillinen kuolema auto-onnettomuudessa. Sisko Marja-Leena kuoli auto-onnettomuudessa vain 22-vuotiaana vuonna 1970. Sen seurauksena useampi sukulaiseni löysi Jeesuksen elämänsä.

Uskoon tullessaan Erkki kertoo kokeneensa rauhan sydämessään. - Enää minun ei tarvinnut ansaita rakkautta. Minut hyväksyttiin Jumalan armosta juuri tällaisena kuin olen. Jumalan sanan lukeminen ja hengellisissä tilaisuuksissa käyminen alkoivat pikku hiljaa muuttaa asennettani ja persoonani.

Sittemmin Erkki on ollut mukana monenlaisessa hengellisessä toiminnassa. - Minua lähinnä on ollut Opiskelijälähetys, Kansanlähetys ja avioliittotyö, josta olen saanut hyvin paljon eväitä elämääni. Olen toiminut yli seurakuntarajojen. Me emme elä vain tätä elämää varten, vaan iankaikkisuutta varten.

NMKY:n avioliittoleirit

Vaikka Erkki on saanut yliopistotason koulutuksen, niin parhaimmat työkalut toiminnanjohtajan tehtävään hän sanoo saaneensa kantapään kautta. - Vaimoni Tuulan kanssa olemme käyneet 17 kesänä peräkkäin Helsingin Namikan avioliittoleirillä, jossa olen saanut parhaimmat työkalut nykyiseen toimeen.

Erkki ei peittele sitä, että Namikan koulutus sai aikoinaan aikaan käänteentekevän muutoksen myös hänen henkilökohtaisessa elämässään. Avoimuus kaikilla tasoilla on ollut hänelle tärkeä periaate.

Perhe ja puoliso, tunteiden tunnistaminen ja ilmaisu, avoimuus, rakentavan palautteen antaminen, kohtaaminen, ymmärtäminen ja puhuminen, kuuntelu ja anteeksianto, yhdessä tekeminen, tulivat kaikki merkittäviksi lähtökohdiksi yhdistyksen toiminnan kehittämisessä.

NMKY:n antama koulutus on ollut Erkin mielestä niin merkittävässä asemassa, että hän on halunnut tarjota myös työntekijöilleen mahdollisuuden osallistua puolisoineen Namikan leireille. NMKY:n periaatteet ovat olleet vahvasti esillä Erkin toiminnassa ja arjessa.

Työntekijäkokous Ensiaskeleessa vuonna 2004.

Perhe kaikki kaikessa

Perhe, vaimo, usko, toisten auttaminen ja liikkunta eri muotoineen, luettelee Erkki elämänsä tärkeitä asioita. Hänet tunnetaan avuliaana ja hyväntahtoisena toiminnanjohtajana, joka on auttanut monia syrjäytyneitä ihmisiä eteenpäin elämässään. Erkillä on suuri sydän, kuulee sanottavan.

- Minulla on ihana ja rakas puoliso Tuula, jonka kanssa on taivallettu tuulissa ja myrskyissä kohta 45 vuotta, kuvailee Erkki puolisoaan. - Kaksi upeaa poikaa Mika ja Jarkko, miniät Minna ja Sanni sekä kuusi lastenlasta, joista kaksi on prinsessaa. Iältään he ovat 7-18-vuotiaita. Mika asuu perheineen Tampereella ja Jarkko Jyväskylässä.

- Perhe on minulle kaikki kaikessa, kertoo Erkki, joka viettää mahdollisimman paljon aikaa puolison ja perheen kanssa.

Myös harrastuspiiri on laaja. Erkki pelaa edelleen jääkiekkoa, kaukalopalloa ja sählyä, tekee sukututkimusta, lukee hengellistä kirjallisuutta ja Raamattua, kuuntelee radio Deitä sekä katselee tv seiskaa ja tietysti seuraa jääkiekkoa televisiosta. Aikoinaan 1970-luvulla hän kirjoitti myös Jyp:n historiikin.

Pahuuteen otettava kantaa

Tärkeintä on, että otetaan kantaa pahuuteen, eikä katsota sitä vierestä. 32 vuotta kaupunginvaltuutettuna riittänee yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen, sanoo Erkki.

Maailman maallistuminen, pahuuden ilmeneminen, itsekkyyys ja ahneus huolestuttavat häntä. Iankaikkisesta taivaasta puhutaan liian vähän.

Tullessaan Katulähetystyksen helmikuussa 2000, kaikki vaikutti uudelta ja mielenkiintoiselta. Jorma Soini oli saanut paljon aikaan. Siitä oli helppo jatkaa. Raamit ja toiminta olivat jo kasassa.

Aiemmin Erkki oli tehnyt Katulähetystyksestä muutaman jutun seurakuntalehteen. Äiti Liisa oli toiminut myös hallituksessa. - Toiminnanjohtajan paikka tuli avoimeksi ja minua pyydettiin hakemaan, kertoo Erkki aiemmista kontakteistaan ja tulostaan yhdistyksen palvelukseen.

Uutena toiminnanjohtajana Erkki alkoi pian koota materiaalia yhdistyksen historiikkiin ja löysi yllättäen isänsä Toivon nimen Katulähetystyksen varhaisesta dokumentista (1952). Siinä kirjattiin päätös yhdistyksen rekisteröimisestä. Se oli hieno tunne. Hän sai jatkaa työtä, jota oma, sodasta rikkiäisenä palannut isä, oli ollut käynnistämässä.

Työhyvinvointi avainasemassa

Erkki kertoo halunneensa vaikuttaa yhdistyksessä eniten työhyvinvointiin ja työntekijöiden jaksamiseen.

-Minulle on tärkeää, että anteeksipyyntö ja -anto toimivat myös työpaikalla. Tunteiden ilmaiseminen, toinen toisemme huomioiminen, luottamus työtoveriin ja rakentavan palautteen antaminen toinen toisillemme ovat tärkeitä asioita.

- Kun työhyvinvointi ja työntekijöiden motivointi on kunnossa, se vaikuttaa myös tulokseen. Minun aikanani liikevaihto on kolminkertaistunut. Meillä on nykyään 230 asuntoa, työllistämme lähes 100 pitkäaikaistyöntöntä, maksamme palkkaa yli 100 työntekijälle, meillä toimii nuorisotyöt ja jaamme yli 1500 jyvaskyläläiselle kolme ruokakassia kuukaudessa. Budjetti taitaa olla jo yli 5 miljoonaa euroa.

Tulosta on tullut. Erkki on tyytyväinen siihen, että talous alkaa olla vakaalla pohjalla. - Työhyvinvointi on ollut erinomainen jo usean vuoden ajan. Rakkaus ja tyytyväisyys loistavat useamman työntekijän kasvoista. Olemme saaneet auttaa monia syrjäytymisvaarassa olevia lähimmäisiämme vuosien varrella. He ovat saaneet apua työttömyyteen, asunnottomuuteen ja nälkäänsä.

Kuuntelu ja kurinalaisuus

Ongelmat yhdistyksessä ovat liittyneet Erkin mukaan lähinnä henkilöstöpolitiikkaan. Niistä on selviytetty kuuntelemalla ja ymmärtämällä. On pystytty tekemään kurinalaisia ratkaisuja.

- Tärkeää on myös se, että rekrytoimme sellaisia työntekijöitä, joilla sydän on kohdallaan ja koulutus kunnossa.

Parasta työssä on Erkin mielestä ollut toinen toistemme kohtaaminen sydämen tasolla niin surussa kuin iloissa.

Puhutaan, tunnetaan, luotetaan

Erkki kertoo työnäyn pysyvän samana myös eläkkeellä ollessa. Työtä tehdään loppuun saakka, nyt palkallisena pian vapaaehtoisena. - Saamme viedä ilosanomaa eteenpäin ja auttaa lähimmäisiä heidän ongelmiaan.

Hän toivoo yhdistyksen kehittävän ja laajentavan toimintaansa myös tulevana vuosina. Tavoitteet saavutetaan siten, että jatketaan nykyiseen malliin, opetellaan puhumaan, tuntemaan ja luottamaan.

- Jokainen työntekijä on tärkeä ja arvokas omalla paikallaan. Yhteistyökumppaneiden kanssa on upeaa yhdessä auttaa heikompiensa lähimmäisiä ja yhdistyksen jäseniä tarvitaan kantamaan oma vastuunsa rukouksin ja kätten töin. Jokaisen lahjoja tarvitaan yhdistyksen käyttöön.

Sana Uskolle

Kesällä 2012 Erkki luki Jim Collinsin kirjoja, joissa tutkittiin, miksi 500 amerikkalaisesta

firmasta 11 on parasta. Yksi kriteeri oli se, että 80 % toimitusjohtajista valittiin omasta organisaatiosta. Tässä oli hyvä vihje. Erkki esitti Uskoa seuraajakseen ja tämä valittiin yksimielisesti tehtävään hallituksen kokouksessa joulukuussa 2012.

- Katulähetyksestä ei ollut vaikea löytää työntekijää, jolla ei olisi ollut niitä ominaisuuksia, jotka itse arvioin merkittäviksi seuraajani rekrytoinnissa.

- Usko on luotettava, turvallinen, uskova kristitty, kuunteleva visionääri, joka haluaa kehittää toimintaa. Hän on harkitseva ja pystyy ottamaan myös rakentavaa kritiikkiä vastaan. Hänellä on talouden asiantuntemusta. Hänellä on valtava elämäkokemus ja on toiminut useiden vuosien ajan seurakuntansa vastuunkantajana. Hänet oli helppo esittää seuraajakseni. Erkki haluaa evästää uutta toiminnanjohtajaa:

”Usko, ole oma itsesi edelleen. Luota Jumalan johdatukseen ja alaisiisi edelleen ja pyydä taidollisuutta ja viisautta työhösi Jumalalta. Muista rakastaa työtovereitasi!”

Joulu – tärkeä perhejuhla

Erkki pitää joulua tärkeänä perhejuhla. Kaikki joulumuistot ovat hänelle merkityksellisiä ja joulu koskettaa läheisesti myös katulähetystyötä.

- Mitä vanhemmaksi tulee, sitä tärkeämmäksi Joulun merkitys kasvaa. Jeesus lapsen syntyminen meille on tärkeä tapahtuma. Sillä on ollut kauaskantoinen merkitys minulle, perheelleni, suvulleni ja myös Katulähetykselle.

Markku Leinonen

Viimeisellä Katulähetyksen työntekijöiden virkistysmatkalla Israeliin keväällä 2013 toiminnajohtaja tapasi entisen Jyvaskylän katulähetyksen työntekijän Juha Ketolan, joka toimii ICEY:n toiminnanjohtajana Jerusalemissa.

Toiminnanjohtajan tukena vuosien aikana on ollut yhdistyksen johtoryhmä. Kuva vuodelta 2013

Auttaminen on keskiössä

Kun **Usko Hintikka** tuli Jyväskylän Katulähetyksen palvelukseen tammikuussa 1998, elettiin yhdistyksessä rakenteellisen muutoksen aikoja. Vanhat työllistämisen muodot olivat tulleet tiensä päähän. Alettiin kehittää voimaperäisesti uusi tuotantoa ja kierrätystä sekä niihin liittyvää työllistämistoimintaa.

Uskosta tuli EkoCenter Jyka-tuotteen vastaava työntekijä. 15 vuoden aikana yksiköstä on kehittynyt maanlaajuisestikin merkittävä toimija. Menestys on vaatinut kovaa työtä, luovaa visiointia ja toimivien yhteistyösuhteiden rakentamista.

1.10.2013 Usko Hintikka alkoi hoitaa Katulähetyksen toiminnanjohtajan tehtäviä. Luovaa kehittämistä, ihmisestä välittämistä ja yhteistyötä tarvitaan, sillä maamme on jälleen talous-, sote- ja muiden isojen haasteiden edessä.

Lapsuus

Usko syntyi Toivakassa vuonna 1952. Lapsuus oli onnellinen ja turvallinen. Perhe asui monella paikkakunnalla Keski-Suomessa. – Pisimpään ollaan asuttu Petäjäveden Ylä-Kintaudella, kertoo Usko. Hän on neljän sisaruksen sarjassa vanhin ja ainoa poika. Usko muistelee äidin olleen varsin kiireinen perheen touhuissa. Isä kävi töissä. Lapset tottuivat pieninä olemaan paljon omissa oloissaan.

Vähän isompana Usko kertoo lukeneensa runsaasti kirjallisuutta, romaaneja, jännitystä ja seikkailuja. – Maaseudulla kun asuttiin, ei siinä paljon muita harrastuksia ollut, kaveritkin asuivat sen verran kaukana, ettei ihan joka ilta tavattu.

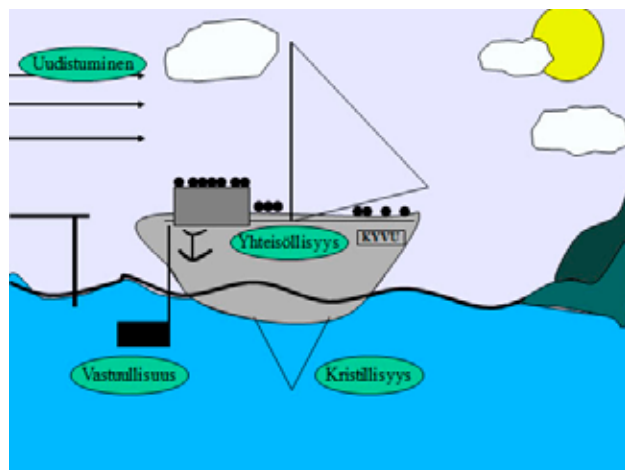
– Ehkä tuo aika maaseudulla oli myös hyvää aikaa siten, ettei tullut lähdettyä ”villimpään” elämään niinä vuosina, jotka ovat murrosikäiselle herkkiä vuosia.

Keskikoulun jälkeen Usko 15-vuotiaana lähti ammattikouluun Jyväskylään asuen yksin alivuokralaisasunnossa. Ammattikoulu sujui hyvin. Muutaman vuoden kuluttua hän kävi myös Kotkan teknillisen koulun

Työnjohtaja ja yrittäjä

Teknillisen koulutuksensa myötä Usko toimi mekaanikkona ja sitten työnjohdollisissa tehtävissä isossa tehtaassa Porissa.

– Pidän tärkeänä niitä vuosia, jotka olin aivan nuorena tehdaspalveluosaston työnjohtajan tehtävissä isossa, yli 1000 henkilöä työllistä-

Usko Hintikka luottaa yhdistyksen arvoihin: kristillisyyteen, yhteisöllisyyteen, vastuullisuuteen ja uudistumiseen.

vässä tehtaassa, jossa sai arvokasta kokemusta työskentelemisestä hyvin erilaisten henkilöiden kanssa aika hektisessä prosessitehtaassa.

Tärkeänä Usko pitää myös itsenäisen yrittäjän uraa kauppiana. Monet muistavat vieläkin Kukkurin ja Myllärin siistit elintarvikeliikkeet Kukkumäessä ja Myllyjärvellä. – Siinä sai monenlaista johtajakokemusta sekä talousasioiden hallintakokemusta, olihan nuo kaikki asiat itse määritettävissä ja rahat omasta ”pussista”. Kauppiaan työ vei myös opintoihin ja Usko opiskeli diplomikauppiaksi elintarvikepuolella.

Armi, perhe ja seurakunta

Uskon perheeseen kuuluu pastorivaimo Armi ja kaksi lasta. Psykologiatieteen alueelta tohtoriksi väitellyt Sini on naimisissa Itävallassa ja hänellä on miehensä kanssa kaksi lasta. Poika Mikko on töissä Helsingissä. Usko ja Armi asuvat kahdestaan omakotitalossa Palokassa.

– Perhe on minulle tosi tärkeä. Mehän ollaan Armin kanssa tehty jo kolmekymmentä vuotta töitä yhdessä, ensin kaupassa ja sitten seurakunnan aluetyössä. Näin me ollaan tosi tiiviisti ”liimautuneet” yhteen, pohditaan asioita paljon yhdessä, vaikka ollaan myös eriluonteisia, joten särmiäkin löytyy.

Uskon vapaa-aika kuluu melkein kokonaan seurakunnallisissa tehtävissä. Hän on ollut aktiivisesti mukana Jyväskylän helluntaiseurakunnan toiminnassa, vanhimmistossa, hallituksessa sekä paljon erilaisissa vapaaehtoistoissa.

– Nyt olen yli kymmenen vuotta ollut

vaimoni kanssa Palokan Toivonkulman alue-seurakunnan vastuutehtävissä. Minun työni on antaa mahdollisimman paljon itseäni Jumalan käyttöön seurakunnan kautta, jotta kristinuskon armollinen sanoma voisi kohdata mahdollisimman monia ihmisiä.

Pihatöitä

Myös vanha omakotitalo aktivoi. – On tosi iso tontti ja siellä sitä sitten kyykitään ja tuihutaan loput vapaa-ajasta.

Vaikka lapsuus kului kirjojen ääressä, Usko kertoo lukevansa nykyään niukanlaisesti. – Lähinnä luen Raamattua ja hengellistä kirjallisuutta. Sitten kun on mahdollisuus ja aikaa, pidän elämäntietomusten lukemisesta, erityisesti olen lukenut sotaan liittyviä kertomuksia niiden henkilöiden kokemuksista, jotka kestivät tuon ajan paineet.

Jumalan rakkaus sulatti

Uskovaisen kodin poikana Usko sai kasvaa hengellisessä ilmapöyrässä, kävi pyhäkoulua, osallistui leireille ja oli mukana hengellisissä kokouksissa. Hän kertoo kuitenkin olleensa lapsena ja etenkin nuorena melko vastaanhaagoitteleva lähtemään kokouksiin. Hengelliset asiat eivät kiinnostaneet.

– Mutta näin jälkikäteen ajatellen, ehkä tuo aika oli kuitenkin sellaista, että uskoin Jumalaan, en epäillyt, mutta muuten oli niin paljon muuta jännittävämpää, ettei Jumalaa muistanut kuin hätätilanteissa.

Myöhemmin aikuisena oli useita tilanteita, jolloin hengelliset asiat olivat mielessä. Eri-

tyisesti ne tulivat pintaan lasten kautta heidän leireillään. Armin uskoon tulo puhutteli myös. Siitä meni vielä kuusi vuotta.

- Mutta sitten tuli se sunnuntai helmikuussa 1988, jolloin Jumalan rakkaus sulatti minun vastarintani ja sain kokea uudestisyntymisen.

Usko kertoo elämänsä muuttuneen paljon. Arvot muuttuivat, harrastukset muuttuivat, sisäisen rauhan kokemus oli siinä alussa ihan mahtava kokemus. Hän oli pohtinut näitä asioita aika paljon jo parikymmentä vuotta.

Perusarvojen romuttuminen huolestuttaa

Uskolle on tärkeää elää kristillisten perusarvojen mukaisesti sekä edistää niiden toteutumista yhteiskunnassa. Myös tasa-arvo on tärkeää kuten avoin ja luova ilmapiirikin.

Usko on kiinnostunut yhteiskunnallisista asioista ja seuraa niitä mediasta.

- Minusta on tärkeää edistää vähempi-osaisten elämää kaikin tavoin taloudellisesti ja sosiaalisesti. Minä vierastan nykyistä itsekkyyden kulttuuria, jossa erityisesti parempiosaiset haluavat yhä lisää rikkautta ja muita hyötyjä usein keinoja kaihtamatta ”hyvä veli” järjeltämän kautta. Sitä on kauhistuttavaa seurata.

Uskoa huolestuttaa myös perusarvojen romuttaminen, eikä hän ymmärrä, miksi kaikki kyseenalaistetaan. – Eikö vuosituhansien kokemuksen kautta ole kuitenkin löydetty hyväksi todetut mallit perheelle ja sukupuolirooleille, joiden kautta lapset saavat parhaat edellytykset kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin. Vaikka joissakin perheissä on ongelmia, suurimmassa osassa perheitä on vuosisatojen kuluessa kasvatettu menestyviä lapsia rakentamaan yhteiskuntaa.

Monipuolisuus yllätti

1990-luvun lopulla Usko alkoi miettiä tulevaisuuttaan ja hakea muutosta. Hän kertoi siitä Sakari Pihlajalle. - Jonkin ajan kuluttua Jorma Soini soitteli ja kyseli haluani tulla vetämään Katulähetyksen kirpputoritoimintaa. Siitä kaikki alkoi tammikuussa 1998. Katulähetyksen jäsenenä hän oli silloin ollut jo noin 10 vuotta

Vaikka Usko tunsikin jonkin verran Katulähetyksen toimintaa jo entuudestaan, niin kuitenkin toiminnan monipuolisuus ja laajuus yllätti. Ensivaikutelmana oli myös toiminnan ammatillisuus.

Tähänastisen työuransa merkittävimpana asiana Katulähetyksessä Usko pitää karsta-

toiminnan ja uusiotuotannon käynnistämistä. - Kun tulin taloon koko toiminta oli vasta alkamassa ja sen muoto ja toimintamalli on luotu aikanaani yhdessä hyvien työkavereiden ja johdon kanssa.

Nykyään altakastelumatot ja muut Jyväskylä -tuotteet tunnetaan. Samalla edistetään kestävää kehitystä ja säästetään luontoa.

Usko on erityisen kiitollinen hyvistä työkavereista, joista Aulis Alanko ja Ismo Hirvivuori ovat kauimmin olleet kehittämässä EkoCenteria unohtamatta muitakaan hienoja työntekijöitä. Merkittävä saavutus Uskon uralla on ollut myös Raksahallin rakentaminen (2007). Ylin johto antoi vastuuta ja Usko johti koko prosessin valmistumiseen asti. Puolentoistuhannen neliön hallissa on laajaa työllistämiseen ja kierrätykseen liittyvää toimintaa yhteistyössä Sovatek -säätiön kanssa.

Ongelmat – kehityksen siemen

Usko on ollut mukana kokonaisvaltaisessa toiminnan kehittämisessä. On laadittu yhdistykselle arvoja, visioita, toiminta-ajatusta sekä strategioita. Hän on ollut erityisen kiinnostunut toiminnan laadullisesta kehittämisestä ja on samalla pyrkinyt tukemaan Katulähetyksen kristillisen arvopohjan mukaista toimintaa.

- Haasteita on tietysti ollut koko ajan mukana, niiltä ei voi välttyä, eikä niitä yleensä edes kannata välttää, koska haasteissa ja ongelmissa on muutoksen ja kehittymisen siemen mukana.

Auttaminen keskiössä

Usko haluaa jatkaa toimintaa hyväksi todettujen periaatteiden mukaisilla linjoilla painottaen entistä enemmän ammatillisuutta ja toiminnan laatua.

- Mielestäni erittäin oleellinen asia Katulähetyksessä on, että fokuksena on aina ihmisten auttaminen. Tämä auttamishalu on meillä aivan jokapäiväinen asia, sitä ei oikeastaan edes huomaa ajatella, mutta sitten kun pysähtyy miettimään toimintaamme, asiakkaiden auttaminen heidän ongelmissaan on aina keskiössä. Minun mielestäni olemme sloganimme ”Tukea elämän arkeen” toteuttajia työssämme.

Usko on luonut ja kehittänyt isoja rakenteellisia edellytyksiä auttamistoiminnalle. Samalla hän on kohdannut avun tarpeessa olevia myös henkilökohtaisesti. Työ- ja yksilövalmennuksessa Katulähetyksen on noussut merkittäväksi tekijäksi Jyväskylässä. Moni ihminen on saanut merkittävän avun elämäänsä. Monen jatkopolku on avautunut. Auttaminen on edellyttänyt

toimivien yhteistyösuhteiden rakentamista.

Uusi palvelukonsepti

Tulevaisuuden visiona Usko haluaisikin nähdä, että yhteistyössä Jyväskylän kaupungin ja muiden kuntien kanssa olemme rakentaneet kohderyhmillemme sellaisen palvelukonseptin, että kaikki ovat tyytyväisiä, ja että muualtakin Suomesta tullaan ottamaan oppia meidän toiminnastamme.

Tavoitteet voidaan saavuttaa yhteistyössä asiakkaiden, tilaajien ja toimivan yhteistyöverkoston kanssa. Uskon viesti uutena toiminnanjohtajana Katulähetyksen työntekijöille, yhteistyökumppaneille ja yhdistyksen jäsenille on:

”Ei jäädä toivottomiksi ja voivottelemaan vaikka talous- ja sotehaasteet tuntuvat ylivoimaisilta. Lähdetään ratkaisemaan asioita yhdessä.”

Luonteeltaan rauhallisen ja asioita miettivän Uskon ajatukset ovat käytännönläheisiä. Hän pyrkii toimimaan tasapuolisesti ja pitämään lupauksistaan kiinni.

Sana Erkille

Parhaana asiana työssään Katulähetyksessä Usko pitää toimintavapautta. Erkki Arvaja on antanut mahdollisuuden toteuttaa omaa näkyä toiminnoista. Asioita on myös yhdessä mietitty ja tarvittaessa korjattu suuntaa.

- Erkki on ollut minulle hyvä esimies, kiitos sinulle Erkki. Hän on antanut mahdollisuuksia toimia itsenäisesti, mutta on tarvittaessa ollut mukana ratkaisemassa ongelmia. Erkki on avoin, kannustava ja rohkea johtaja.

Jouluna hiljennytään

Joulu merkitsee Uskolle hiljentymisen aikaa. - Oikein odottaa sitä, että pääsee rentoutumaan yhdessä perheen kanssa. Ruokaa on moneksi päiväksi, puhelin ei pirise, saa olla vaan.

On hienoa hiljentyä Jeesuksen syntymäjuhlaa viettämään. - Tähän liittyy myös se ensimmäinen joulu sen jälkeen, kun löysin Jeesuksen elämäni. Silloin joululla oli aivan erityinen merkitys minulle ja vieläkin muistan sen tunnelman joka jäi jouluevankeliumista ja muista hengellisistä kirjoista, muistelee Katulähetyksen uusi toiminnanjohtaja.

Markku Leinonen

Sydämeeni joulun teen

Hyväntekeväisyyskonsertti

Kuokkalan kirkossa

Yhdessä Kuokkalan alue seurakunnan kanssa järjesti **Raija Sipinen** Sydämeeni joulun teen - hyväntekeväisyyskonsertin Kuokkalan kirkossa 2.12.2013.

Konsertin esiintyjät olivat **Marianne Mäenpää**, laulu, **Charlotte Loukola**, viulu, **Pirjo Jylhä**, piano, **Palokan Viihdelaulajat**, laulu, ja **käsikello-orkesterit Kide ja Clarabella**. Musiikin johti **Sari Eirtola-Loukola**. Konsertin juonsi **Raija Sipinen**. Konsertin tekniikasta vastasi **Jyrki Loukola** ja valokuvaheijastuksesta **Markku Könkkölä**. Konsertin lipputulot menivät kokonaisuudessaan Jyväskylän Katulähetyksen Ruokapankin kautta yksinhuoltajaperheiden lasten hyväksi sekä Kuokkalan kirkon flyygelin hankintaan. Jyväskylän katulähetyksen Ruokapankin puolesta lahjoituksen vastaanottivat vastaava työntekijä **Juha Kautto** ja projektityöntekijä **Anilyn Riihimäki**.

Konsertti alkoi pienten enkelien Helmin, Hilman ja Ainon osuudella. He liikkuvat kirkossa jouluseimelle kynttilöiden kanssa. Marianne Mäenpää lauloi samalla Pieni liekki-laulun. Clarabella-käsikello-orkesteri soitti Mendelssohnin Hark The Herald Angels Sing –kappaleen ja Waldteufelin Luistelijat (The Skaters).

Raija Sipinen lausui tervetulosanat. Hän sanoi, että meillä on ihana Suomea, jossa mekin olemme saaneet kuulla Taivaan Isän sanomaa.

Marianne, Pirjo ja Charlotte esittivät kappaleet En etsi valtaa loistoa, Tähti tähdistä ja Enkelikello. Kide soitti kappaleet Hyvän joulun toivotus ja Talven ihmeä. Kide ja Palokan Viihdelaulajat esitti kappaleen Carol of the Bells englanniksi.

Pastori **Pekka Mustonen** toi Kuokkalan alue seurakunnan tervehdyksen. Hän sanoi, että seurakunnalla on aina ilo siitä miten joku tai jotkut haluavat tehdä hyvää

toisille. Lipputulot menevät lapsiperheille ruokakasseina, osa Kuokkalan kirkon flyygelin hankkimista varten. Jyväskylän seurakunta tekee yhteistyötä Ruokapankin kanssa. Kuokkalan kirkko on Elämän Leivän kirkko. Jeesus sanoo, että Hän on elämän leipä. Tätä kuvaa kirkon alttari-taulu. Alttaritekstilissä kerrotaan, miten Jeesus mursi ehtoollisella leivän. Nälkä on poistettavissa jos harjoitamme aktiivista lähimmäisenrakkautta. Nälkäiselle jokainen suupala tulee tarpeeseen. Vielä Jeesus sanoo, että Hän seisoo ovella ja kolkuttaa.

Kello-orkesteri Kide, ja Charlotte Loukola esittivät laulut He is Born, O little Town of Bethlehem, ja Carola Häggqvistin Taivas sylissäni. Marianne, Pirjo ja Charlotte lauloivat tutut joululaulut Varpunen jouluaamuna, Tule joulu kultainen ja Tuikkikaa oi joulun tähtöset.

jatkuu seuraavalla sivulla...

Illan pääsolisti, Marianne Mäenpää.

Lahjoituksen luovutus

Seurakunnan edustajana Pekka Mustonen otti 1000 euron lahjoituksen vastaan kirkon flyygelin hankintaan. Raija Sipinen toivotti runsasta Jumalan siunausta ja paljon enkeleitä kirkkoon. Jokainen joka palvelee voi olla siunattu! Ruokapankin edustajina lahjoituksen vastaanottivat projektityöntekijä Anilyn Riihimäki ja vastaava työntekijä Juha Kautto. Hän mainitsi tämän hienon konsertin olevan yksi tapa tuoda joulu sydämeen. Koko lahjoitus menee Jyväskylän yksinhuoltajaperheille. Minkä ilolla, annatte, sen ilolla vastaanotamme, eteenpäin jakaen, totesi Juha Kautto.

Anilyn totesi Raija Sipisen tunnetuksi kondiittorin tehtävistä, ym. Raija on aiemminkin lahjoittanut yhdistykselle. Nyt hankitaan jouluisia kasseja, ja ruokakasseja. Jokainen kassi menee tarpeeseen. Anilyn totesi, että olemme tosi kiitollisia ihanasta konsertista, kauniista kirkosta ja hyvästä akustiikasta. Joulukasseihin

Raija Sipinen, Anilyn Riihimäki ja Juha Kautto

tulee lapsille myös sähkökynttelikkö ja värityskirja. Konsertti tuotti noin 4000-5000 euroa. (Kukaan esiintyjistä ei ota centtiäkään!)

Marianne, Pirjo ja Charlotte lauloivat

Anna Eriksonin Anna joulu -kappaleen.

Lopuksi laulettiin yhdessä perinteinen rakastettu joululaulu Maa on niin kaunis kello-orkesteri Clarabellan säestyksellä.

Jumalan armosta ja sen tuomista vapautuksista

Tässä artikkelissa Kalliomäessä asuva ja siellä raamattupiiriä vetävä **Tuomo Rinne** kertoo uudesta elämästään Kristuksessa, armon kokemuksesta ja sen tuomasta vapaudesta. Tuomon elämäntarinan, vaikeasta päihderiippuvuudesta vapautumisen ja uskoontulokokemuksen voit lukea edellisestä Vapautetut -lehden numerosta.

Jokainen on arvokas

Jumala loi meidät jokaisen aivan omaksi kuvaksi ja se luomisprosessi on tarkkaan suunniteltu. Jokainen meistä on arvokas Jumalalle ja kelpaamme Hänelle omana itsenämme; heikkoina, nöyrinä ja syntisinä. Meillä jokaisella on lahjakkuus jossakin tehtävässä, mitä teemme. Se tehtävä voi olla aivan mikä tahansa.

"Jo ennen maailman luomista hän on valinnut meidät Kristuksessa olemaan edessään pyhiä ja nuhteettomia Kristuksesta osallisina ... Näin Jumala on antanut armonsa rikkauden tulla runsaana osaksemme ja suonut meille kaikkea viisautta ja ymmärrystä." (Efe. 1:4-8)

Jokainen meistä on syntiä tehnyt, mutta Jeesus kuoli ristillä meidän jokaisen synnin tähden, Hän kuittasi meidän synnin velan, jotta voisimme olla pelastetut iankaikkiseen elämään. Jeesus taivaassa rukoilee meidän jokaisen puolesta. Jeesus antaa meille selvän mahdollisuuden pelastukseen. Hänellä ei ole poikkeuksia meidän suhteemme, olimmepa kuinka syntisiä tahansa.

Jos tunnustamme sydämessämme Jeesuksen Herraksemme, olemme pelastuva. Jeesus on tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luokse muuta kuin Hänen kauttaan. "Kaikki ne, jotka Isä minulle antaa, tulevat minun luokseni, ja sitä joka luokseni tulee, minä en aja pois." (Joh. 6:37)

Vapaus synnin orjuudesta

Kaikki vapaudet ovat lähtöisin Jumalasta ja sain ne Jumalan suuresta armosta.

Tuomo Rinne

Vapauduin synnin ja syyllisyyden vallasta. Vapauduin Saatanan ja demonien vallasta. Vapauduin helposti kietovasta häpeästä, toisten mielipiteiden, vaatimusten ja odotusten mielivallasta.

Ilman Kristusta en ollut vapaa sisimässäni piilevistä haluista ja mielijohdteista. Olin Saatanan armoilla ja synty oli elämäntyylini. Se oli hirveää orjuutta. Viinanhimo, katkeruus ja viha hallitsivat elämäni monien vuosien ajan. Palvelin sitä kuin orja herraansa.

Myöhemmin sain kokea hengellisen heräämisen Jumalan ihanaan armoon ja luovutin elämäni armon hallittavaksi. Ja melkein huomaamattani sisintäni kalvanut viinanhimo, katkeruus ja viha kuolivat.

Tunsin ensimmäistä kertaa elämäni aikana todellista rakkautta. Kristus on tullut elämäni ja olen herännyt näkemään Hänen armonsa. Hän on antanut minulle vapauden synninorjuudesta. Ja siitä vapautumisesta seuraa pelottomuus vaikeuksien kohdatessa.

Vapaus miellyttämisen tyranniasta

Tämä voima on Kristuksen, joka asuu minussa. Hän on saanut aikaan vapautuksen toisten ihmisten vaatimuksista, että "sinun täytyy" ja "sinun pitäisi" tehdä jotakin. Sellaisella vapaudella on perustus

ja se perustuu rakkauteen ilman ehtoja.

Kun Kristuksen armo vaikuttaa täydesti, huomaat, ettet enää toimi pelosta tai häpeän tai syyllisyyden tunteiden pohjalta, vaan rakkaudesta. Toisten ihmisten miellyttämisen tyrannia on elämässäsi ohitse, ikuisiksi ajoiksi.

Vapaus tuntea persoonallisesti

Armo antaa myös vapauden tulla sellaiseksi kuin Hän on minut tarkoittanut, riippumatta siitä, miten Hän muita johdattaa. Se on vapautta tuntea Hänet itsenäisellä ja persoonallisella tavalla. Tuo vapaus vaikuttaa myös toisiin, niin että hekin voivat olla sellaisia kuin heidät on tarkoitettu eli erilaisia kuin minä.

Jumala haluaa moninaisuutta ja siitä johtuen Hän on luonut jokaiselle erilaisen ajatusmaailman, erilaisen luonteen, erilaisen sanavaraston ja erilaisen ruumiin. Se on valinnanvapautta, vapautta tuntea Hänen tahtonsa, vapautta noudattaa sitä ja vapautta kulkea Hänen johdatuksessaan, minä omassa elämässäni ja sinä omassasi.

Pimeässä metsässä

Ennen uskoontuloani näin unen, jossa eksyin pimeään metsään ja eteeni tuli valonpilkahdus ja ääni sanoi minulle: Seuraa tätä valoa, löydät perille, mutta jos lankeat matkallasi, niin nostan sinut takaisin polulle.

"Kun Herra ohjaa askeleita, ihminen kulkee oikeaa tietä. Jos hän horjahtaakin, ei hän suistu maahan, sillä Herra pitää häntä kädestä" (Ps. 37:23-24).

"Anna tiesi Herran haltuun, turvaa häneen. Hän pitää sinusta huolen!" ... "Ole ääneti Herran edessä, odota hänen apuaan!" ... "Mutta nöyrät perivät maan, he saavat osakseen onnen ja rauhan" (Ps. 37:5-9,11)

Pelastusrengas

Olemme jossakin vaiheessa jokainen elämässämme joutuneet niin sanottuun

Hyvän Mielen PUUROJUHLA

Yksinäisille, asunnottomille, työttömille,
kaikille...

Perjantaina 20.12.2013 kello 13.00-15.00
Aalto-salissa, Väinönkatu 7

- * Joulupuuro
- * Kinkku- ja lohileivät
- * Torttukahvit
- * Ohjelmassa musiikkiesityksiä!

Kaikki tervetulleita, kaikille vapaapääsy!

Järjestää Jyväskylän Työväenyhdistys ry

umpikujan ja vajottu sieltä todella alas. Tuossa vaiheessa tästä umpikujasta selviytyminen tuntuu todella toivottomalta tapahtumalta, mutta Jeesus iäti rukoilee ja itkee puolestamme ollessamme umpikujassa. Tuonne umpikujan tulee pelastusrengas, joka nostaa meitä hitaasti, mutta varmasti, jos jaksamme uskoa selviytymiseen.

Moni, joka miettii, voisiko tulla uskoon, pelkää menettää maineensa, pelkää tulla pilkatuksi ja hullujen kirjoihin merkatuksi, mutta voin sanoa, ettei niin ole. Sillä tuo tunne, joka tuossa esiintyy, on vain Vanhan Isäntäsi aikaansaannoksia ja hän syyttää sinua ja manipuloi sinua, ettet tulisi pelastetuksi iankaikkisesti. Jeesus kyllä antaa sinulle voimaa ja viisautta voittaa tuon tunteen.

Armo on suuri

Jumala nosti minut jaloilleni ja vapautti Saatanan kahleista. Vapaana tajusin vasta,

mihin minusta on. Monesti olen miettinyt, entä jos en olisi saanut apua, olisinko kuollut. Entäpä jos en olisi kokenut tuota kaikkea, mitä minulla elämässäni on ollut, niin osaisinko arvostaa ketään. Tässä kohdassa en usko sattumaan, sillä eihän Jumalalla ole sattumia. Minun oli siis käytävä "pohjalla" ennen kuin tajusin Jumalan olemassaolon merkityksen.

Tervetuloa
JYVÄSKYLÄN
KATULÄHETYS ry:n

Syyskokoukseen

**Maanantaina 16.12. klo 17
kahvila Agapeessa
Kankitie 14**

Kokouksessa käsitellään
sääntömääräiset asiat.

Vuoden 2013 Jyväskylän katulähetystyöntekijä

Katulähetysten työntekijät valitsivat keskuudestaan vuoden 2013 katulähetystyöntekijäksi Salmirannan vastaavan ohjaajan **Juha Konttisen**.

Juha Konttinen

Alfa-kurssi syksyllä 2013

Katulähetyksellä

Alfa-kurssi on kristillistä pienryhmä-toimintaa, jossa opetetaan kristinuskon perusteita uskoon tulleille ja kristinuskosta kiinnostuneille ihmisille. Toiminta sai alkunsa Lontoon Holy Trinity Brompton -anglikaaniseurakunnasta.

Alfa-kurssi on levinnyt maailmanlaajuisesti eri kristillisiin kirkkoihin, myös Suomeen. Alfa-kurssi on tunnustustenvälinen työmuoto. Katulähetyksen Alfa-kurssi järjestettiin syksyn 2013 aikana, päävastuunkantajana ja tiiminvetäjänä **Auli Toikkanen**. Kurssilla oli alustajia eri kristillisistä seurakunnista. Alfa-kurssi kokoontui yhteensä 11 kertaa.

Ohjelma alkoi yhteisellä aterialla, jatkuen puolen tunnin ylistyksellä. Tämän jälkeen seurasi opetus kristinuskon eri osa-alueilta. Välillä juotiin kahvit, ja kokoonnuttiin pienryhmiin ajatustenvaihtoon. Kokoonantumisten aiheet käsittivät kristinuskon peruskysymyksiä.

Opettajina aiheista toimivat Auli Toikkanen, Timo Pitkänen, Maj-Lis Koponen, pastori Mauri Tervonen, Laura Luukko, Tapio Virokannas ja Erkki Arvaja. (Opettajina oli sekä teologeja että ”maalikkoja”.)

Joulukuun 10. päivänä oli Kankitien Alfa-kurssin viimeinen tilaisuus, hieman lähestyvän joulunkin merkeissä. Ruokailun jälkeen Erkki Arvaja alusti aiheenaan ”Elämän kompastuskiviä”=Erkki jakoi henkilökohtaista kokemustaan omasta elämästään, ja myös oppimaansa eheytyksen alueelta. Hän totesi, että ihmiselle ovat ratkaisevan tärkeitä odotusaika ja syntymästä ensimmäiset kolme vuotta. Tämä on itsetunnon ja persoonallisuuden kannalta tärkein aika!

Erkki kertoi olleensa suorittaja. Suorittaja elää ”Sitten kun” – elämää, eikä osaa elää onnellisena nykyhetkessä. Suorittamisen taustalla on joko syvä hyväksymisen tarve, tai syvä elämän haava. Turvallisuuden, hyväksynnän ja arvostuksen puute lapsuudessa aiheuttaa syvät haavat. Isän ja äidin hyväksyntä menestyksen hetkinä ennaltaehkäisee aikuisen suorituskierrettä, saadessamme lapsena hyväksyvää, rakentavaa palautetta.

Erkki Arvaja alusti aiheenaan ”Elämän kompastuskiviä”.

Erkki kertoi, että hänellä oli heikko itsetunto. Hän sai hetken vahvistusta siihen ulkoisesta menestyksestä mm. työelämässä, jääkiekossa ja politiikassa. Silti hän kärsi itsetunnottomuudesta ja itsensä mitätöinnistä. Uskoontulo oli Erkkille ratkaiseva myönteinen käänne. Hän kävi sielunhoitokursseja. Muun muassa Erik Ewalds, Tommy Hellsten ym. olivat tärkeitä opettajia. Erkki sanoi tehneensä virheen laiminlyödessään perhettään hengellisten menojen takia, niin hyviä asioita kuin ne ovatkin. Hänellä oli ”auttajasyndrooma”.

Ensimmäinen avioliittoleiri 1983 oli ratkaiseva käänne Erkin ja Tuulan avioliitossa. Erkkille tuli avioliitto ja perhe tärkeäksi, samoin avioliittotyö. Erkin mukaan ajan priorisointi on tärkeää. Ensin Jumala, sitten aviopuoliso ja perhe, sitten seurakunta ja näiden jälkeen vasta työ. Erkki totesi, että hän haluaa loppuelämänsä yrittää olla mahdollisimman paljon vaimon ja perheen kanssa. Lopuksi hän esitti puhuttelevan kysymyksen: ”Mitä tekisit elämäsi viimeisenä päivänä?”

Ennen pienryhmiin menoa lauloimme jouluajan kunniaksi perinteisen tutun joululaulun ”Maa on niin kaunis”, Aulin säestäessä meitä kitarallaan. Kahdessa pienryhmässä Alfa-kurssilaiset keskustelivat mm. illan aiheesta. Puhuttiin myös rukouksesta ja paranemisesta. Asko kertoi parantuneensa iskiaksesta Nurmelassa Pyhän Hengen viikonlopun aikana, kun

hän puolestaan rukoiliin. Pienryhmässä rukoilimme toinen toistemme puolesta. (Kirjoittajakin oli mukana, vaikkei kurssilainen ollutkaan.)

Alfa-kurssilaisten kokemuksia

Kysyin parilta kurssilaiselta kokemuksia. Leena kertoi hänellä olevan perususkon lapsuudesta saakka. Hän kävi pyhäkoulussa ja seurakunnan kerhossa lapsuudessaan. Isä ja äiti olivat kristittyjä. Leena mainitsi oppineensa kurssilla uutta, mm. Pyhästä Hengestä. Hän mainitsi yhteyden toisiin ihmisiin tärkeäksi. Miehen kuoltua ja lasten ollessa maailmalla hän jäi yksin. Leena totesi Alfa-kurssiryhmän olevan myös lähellä. ”Matala kynnyks” tulla myös rollaattorilla. Kurssi on myös siksi Leenan mukaan tärkeä, että kuulee muutakin kuin mitä omassa yksinäisyydessään kuulee.

Pentti koki Alfa-kurssin ihan positiivisena. Jäi hyvä maku. Mukava ilmapiiri. Pentti sanoi olleensa kaikki 10 kokoon-tumiskertaa mukana. kurssin aiheissa oli sopivasti vaihtelevuutta. Joka kerta erilainen, mielenkiintoinen aihe. Penttikin haluaisi jatko-opetusta.

Allekirjoittaneelle jäi hyvä, siunattu rauhallinen mieliala Alfa-kurssista. Tulin avoimin mielin, ja ilta tavallaan ylitti odotukseni sekä hengellisesti, että muutenkin. Kiitos Herralle!

Erkki Hänninen

Maahanmuuttajakoulutus alkoi Katulähetyksellä

”Oma maako mansikka” –maahanmuuttajakoulutus käynnistyi Kankitien Cantine Agapessa keskiviikkona 6.11.2013, järjestäjänä Polku kotiin –projekti.

Kurssin luennoitsijana toimi Milla Ukkonen. Paikalla oli Katulähetyksen työntekijöitä ja harjoittelijoita eri yksiköistä. Aluksi, kahvitarjoilun jälkeen, Polku kotiin - projektin vetäjä **Helena Konttinen** toivotti kaikki tervetulleiksi ja kertoi projektista sekä kurssista.

Helena Konttinen kertoi mm. Jyväskylän kaupungin tekemästä monikulttuurisuusohjelmasta vv. 2013-2016. 2,7 % kaikista jyvaskyläläisistä on ulkomaalaisia. Lukumäärältään 3579 henkilöä. (Maahanmuuttajien enemmistö on pakolaisia Jyväskylässä.)

Katulähetyksen Polku kotiin hanke/projekti on kaksiosainen. Ensiksi tehdään nuorisotyötä maahanmuuttajatyttöjen koteihin. Tavoitteena on mamu -tyttöjen tasa-arvo ja myönteinen profiili yhteiskunnassa. Toisena tavoitteena on Katulähetyksen maahanmuuttajatyön osaamisen lisääminen. Välineinä tässä ovat koulutukset ja konsultaatioapu yksiköihin. Perinteinen nuorisotyö kohtaa harvoin mamu -muslimitaustaisia tyttöjä. Työssä ei haluta uhriuttaa tyttöjä. Koti on turvapaikka ja siellä on hyvä olla!

Polku kotiin –projektilla on RAY:n rahoitus

Milla Ukkonen totesi maahanmuuton (puolue)poliittisesti araksi aiheeksi, muun muassa miten aihetta käsitellään mediassa. Maahanmuuton kriitikot voidaan leimata rasisteiksi ilman syytä. Eräillä puoluepoliittisilla ryhmillä on ollut yksittäisiä ylilyöntejä. Maahanmuuttoasioilla tehdään puoluepolitiikkaa. Tulisi kuitenkin erottaa maahanmuuttajapolitiikka ja maahanmuuttajatyö toisistaan. Nämä ovat kaksi eri asiaa ja osa-aluetta.

Maahanmuuttopolitiikka vaikuttaa meihin ihmisiin. Kuitenkin ihmisen kohtaaminen yksilönä on eri asia kuin maahanmuuttopolitiikka. Tämä on eettinen

Helena Konttinen kertoi mm. Jyväskylän kaupungin tekemästä monikulttuurisuusohjelmasta

kysymys, taidosta olla ihminen ihmiselle! Kaikkien meidän etumme on onnistunut maahanmuuttajien kotoutuminen.

Maahanmuuttajanuorilla on keskimäärin kuusinkertainen työttömyys- ja syrjäytymisriski valtaväestön nuoriin verrattuna. Sisäministeri **Päivi Räsänen** mukaan maahanmuuttajista potentiaaliset terroristit ovat marginaaliryhmä. Turvallisuusnäkökohdat otetaan pakolaistyössäkin huomioon.

Suurimmat kansalaisuusryhmät Suomeen muuttaneissa olivat virolaiset, venäläiset, ruotsalaiset, somalit, kiinalaiset, thaimaalaiset, irakilaiset, turkkilaiset, intialaiset ja saksalaiset. Maahanmuuttajat eivät ole yksi yhtenäinen ryhmä. Vain maahanmuuttajatausta yhdistää heitä. On paluumuuttajia, kuten inkeriläiset/venä-

läiset. Samoin avioliiton kautta Suomeen tulleita ihmisiä on maahanmuuttajissa.

Opiskelun ja työn vuoksi tullaan Suomeen lähinnä väliaikaisesti. Pakolaisuuden suhteen Suomi on sitoutunut YK:n pakolaissopimuksiin. Myös EU:n vapaa liikkuminen vaikuttaa ulkomaalaisten Suomeen tuloon.

Laitonta maahanmuuttoa on vaikea arvioida

Viranomaiset tapaavat vuosittain muutamia tuhansia laittomasti Suomessa olevia ulkomaalaisia. Nämä oleskelevat maassa ilman vaadittavaa asiakirjaa, kuten passia, viisumia tai oleskelulupaa. Maahanmuuttosäädöksiä on kierretty, kuten viisumi tai oleskelulupa on saatu asioita salaamalla tai vääriä tietoja antamalla. Milla Ukkonen antoi ohjeen asiasta kysyneille yksiköiden työntekijöille, että mikäli tällainen tapaus ilmaantuu, tulee ottaa yhteys viranomaiseen. Kielteisestä maahanmuuttopäätöksestä seuraa käännytys Dublinin sopimuksen perusteella.

Lopuksi kurssilaiset saivat esittää muitakin maahanmuuttaja-asiaa koskevia kysymyksiä Milla Ukkoselle, samoin kuin koko esityksen ajanakin. Kirjallista palautettakin pyydettiin ja sitä myös annettiin aktiivisesti.

Pääkouluttajana toimi Milla Ukkonen.

Erkki Hänninen

Tapahtuma isänpäivän merkeissä Kalliomäessä

Jyväskylän Katulähetyksen Isänpäivän tapahtuma järjestettiin Kalliomäessä perjantaina 8.11.2013. Tapahtuman teemana oli isä ja isänpäivä (10.11.2013). Päivän sää oli hieman sadekuuroinen, väliin pilvipoutainenkin, mutta Kalliomäessä oli lämmin tunnelma!

Kahvitarjoilu oli runsas kääretorttuihin, pullineen ja pipareineen. Iltapäivän ohjelma alkoi **Ville-Veikko Lampisen** tervetulosanoilla. **Jukka Hyppölä** Kehittämiskeskus Tyynelän ”Erityisesti isä” -projektista kertoi ko. työmuodosta. Hän kehotti kiinnostuneita ottamaan yhteyttä myös henkilökohtaisesti.

Olli ”Vaari” Mäki puhui koskettavasti isyydestä. Hän kehotti sekä isiä että isien lapsia etsimään uudelleen kadonneen yhteyden. Koskaan ei ole liian myöhäistä! Olli on itse tämän kokenut tytärtensä suhteen. Myöhemmin iällä voi hyvä yhteydenpito löytyä. Ollin puhe kosketti monia henkilökohtaisesti, myös allekirjoittanutta.

Aitoa elävää musiikkia oli tarjolla **Ari Kivisen** ja **Gunnar Hedmanin** laulaessa ja musisoidessa. Ari säesti kitaralla, ja lauloi myös yksin itseään säestäen. Kalliomäessä asuva Arimo soitti Kasevan biisejä; mm. yleisön pyynnöstä kappaleen ”Pena”. Yhdessä lauloimme pari tuttua hengellistä laulua: ”Päivä vain ja hetki kerrallaan” ja ”Onneni on olla Herraa lähellä” elävän musiikki- ja lauluhetken päätteeksi.

Kalliomäen uudistetussa hienossa kodassa paistoitimme makkaraa, ja joimme mehua. Sielläkin jatkui vapaa seurustelu ja yhdessä olo. Savusauna oli lämpimänä. Allekirjoittanutkin nautti pitkästä ajasta aidon savusaunan makeista löylyistä. (Lämpimät kiitokset ”saunamajurille”!)

Isänpäivätäilaisuudessa oli paikalla noin 40 henkeä, Kalliomäestä, Ensiaskeleesta, Kannustin-projektista, ym. Kahvia, mehua, leivonnaisia ym. virvokkeita oli tarjolla tilaisuuden loppuun asti. Vapaa seurustelu ja mukava yhdessäolo jatkui kahvikupin ääressä Kalliomäen sisätiloissa aina syksyn iltahämärään.

Erkki Hänninen

Kalliomäen uudistetussa kodassa paistettiin makkaraa ja juotiin mehua.

Ari Kivinen ja Gunnar Hedman.

Olli ”vaari” Mäki.

Erityisesti isä -projekti

Huhtikuussa käynnistyneen Erityisesti isä -projektin (2013 – 2016) avulla pyritään lisäämään ja vahvistamaan päihteitä käyttävien isien osallisuutta vanhemmuuteen ja isyyteen. Samalla tuetaan isien kuntoutumista ja kehitetään sopivia toimintakäytänteitä isäerityiseen työhön.

Projekti toimii myös Kuopiossa, Mikkelissä, Varkaudessa ja Pieksämäellä. Kehittämiskeskus Tyynelän Erityisesti Isä -hanke kuuluu Lastensuojelun keskusliiton ja RAY:n yhteiseen Emma & Elias -avustusohjelmaan. Projektityöntekijänä Jyväskylässä toimii Jukka Hyppölä, p. 040 751 4941, [jukka.hyppola\(at\)tyynela.fi](mailto:jukka.hyppola(at)tyynela.fi)

Lapsuuteni joulumuistoja

Lapsuudenkotini sijaitsi Sysmässä Itä-Hämeessä, Taipaleen kylässä. Se oli pienviljelystila nimeltään Puolalahti. Koti oli aivan Vanjärven rannalla, Viljamen-vuoren juurella.

Isäni Aarne ja äitini Kaarina Tasanen (os. Rauhamäki) palvelivat toisessa maailmansodassa. Isä rintamalla ja äiti lääkin-tä- Lottana. Sodan jälkeen he tapasivat Kinkomaan keuhkotautiparantolassa, jossa äiti työskenteli apuhoitajan tehtävissä ja isä oli potilaana. He solmivat avioliiton vuonna 1952. Heille syntyi kuusi lasta, joista minä olen nuorin. Minulla on suuri ikäero muihin sisaruksiin nähden.

Sisarusteni lapsuudessa heidän joulunsa olivat materiaalisesti köyhempiä kuin minun lapsuudessani. Myös lapset tekivät kovasti töitä. Heitä ilahdutti Ruotsin Irja-tädin, isäni serkun, lähettämät joulupaketit. Muuten lahjoja oli vähän. Irja-täti taisi työskennellä, tehdä elämäntyönsä, adventistien sairaalassa Ruotsissa. Minulle hän lähetti Ikuisia kertomuksia – kirjasarjan. Sitä tulikin luettua ahkerasti.

Nuorimpana lapsena minä olin isän silmäterä. Osaksi ehkä siitä syystä, ettei äitini pystynyt huolehtimaan minusta täysin. Hänellä oli monenlaista sairautta, varsinkin syntymäni jälkeen. Siskoni Marjaterä jäi kansalaiskoulun jälkeen hoitamaan minua kotiin vuodeksi äidin avuksi. Ollessani noin kymmenvuotias äidin vasen puoli halvaantui. Hän kuntoutui kävelijäksi, mutta vasen käsi jäi halvaantuneeksi.

Puolalahden jouluvalmisteluihin kuului suursiivous, leipominen, ruuanlaitto, ym. Isä ja/tai veljet hakivat jouluaattona kuusen omasta metsästä. Siskot siivosivat ja laittoivat ruokaa sekä leipoivat. Minun tehtävänäni oli myös auttaa siivouksessa ja leipomisessa, sekä kuusen koristelussa. Olin hyvin vilkas ja utelias lapsi, joten minussa oli sisaruksilla paimennettavaa, muun työn lisäksi. Joululahjat oli piilotettava hyvin, sillä ne kiinnostivat minua kovasti jo etukäteen. Joskus onnistuin kurkistamaan jonkin paketin kulmaa...

Jouluna meillä oli tyypillisiä suomalaisia jouluruokia. Perunat, porkkanat, lantut ym. kasvatettiin omassa kasvimaassa ja haettiin sitten talvella kellarista. Usein teuras-

tettiin oma possu. Aarne-isä keitti useana jouluna lipeäkalaa, mutta lopetti jossain vaiheessa. Meistä lapsista ei juuri kukaan välittänyt sen mausta eikä tuoksusta. Joulun alla isä osti yleensä useamman litran purkin suolakurkkuja. Ne olivat varsinkin minun herkkuani. Muistan joskus iltaisin hakeneeni kurkun ruokakomerosta omin lupineni. Isä toi myös yleensä laatikollisen punaisia jouluomenoita, Kalifornian Sun-Maid -rusinoita, luumuja, ym. herkkuja.

Aattonakin isä teki töitä myöhään iltaan asti, joten hän itse ehti saunaan viimeisenä. Sen jälkeen söimme aattoillan aterian. Useimmiten meillä kävi joulupukki, mutta välillä tontut jättivät lahjat eteiseen.

Jouluevankeliumia emme tainneet lukea kotona joka jouluna, mutta myöhemmin

siitäkin tuli vakituinen perinne. Joulukirkossa en muista käyneeni. Sinne oli 17 km matkaa, eikä meillä ollut autoa. Linja-autokaan ei enää kulkenut kirkkoon. Siskoni muistelee menneensä pienenä äidin kanssa kirkkoon linja-autolla. Joskus meiltäkin mentiin sinne hevosella. Isä kuunteli joka jouluaamu jumalanpalveluksen radiosta äidin kanssa. Me lapset emme aina jaksaneet herätä niin aikaisin. Kotini oli tavallinen luterilainen koti, mutta vanhempani olivat hyvin yhteiskristillisiä. Se on varmaan siirtynyt minullekin kodin perintönä.

Myös eläimet saivat osansa joulusta. Niille annettiin hieman enemmän ruokaa ja ehkä jotain herkkuakin. Meillä oli muutama lehmä, vasikoita, hevonen, possuja, kanoja, lampaista, kissoja, ym. eläimiä. Linnuille laitettiin lyhteitä.

Kotini tuvan ikkunasta näkyy kaunis maisema Vanjärvelle. Sieltä näkyy Puolasaari, Otikonsele, Otikonvuori ja Puolaniemi. Toisinaan Puolasaaren takaa näkyi hieman punaista auringon kajoa. Sitä kutsuimme joulualoksi.

Etupäässä joulumuistoni ovat myönteisiä. Oli mukava kun koko perhe oli koolla ja valmistelimme sekä vietimme joulua yhdessä. Myöhemmin, kun sisarukset menivät naimisiin ja saivat omia lapsia, vietimme aluksi yhteisiä jouluja isän kanssa. Hänen kuoltuaan vuonna 2007 asiat muuttuivat joulunvieton suhteen, mutta edelleenkin aina joskus kokoonnumme kaikki yhteen, nykyisin yleensä kesäaikaan.

Tämän kirjoitukseni myötä toivotan jokaiselle Vapautetut -lehden lukijalle Siunattua Joulunaikaa!

Liisa Hänninen ja jouluaatto

Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)

PULLAKIRKOT

Ensiaskel, Kankitie 9
sunnuntaisin klo 11.30
Takalaiton
sunnuntaisin klo 13.30
Salmiranta ja
Nurmela
tiistaisin klo 18

**Jyväskylän
Katulähetys ry**

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442

www.jklkl.fi

Perinteinen
Joulukirkko
Huhtasuon kirkossa 20.12.2013
klo 10.00 – 12.00

**Alkusanat esittää Jyväskylän Katulähetys ry:n
hallituksen puheenjohtaja Pekka Arposuo**

Pappina Mauri Tervonen

Musiikista vastaa Katulähetyksen kuoro

Kahvitarjoilu

Jyväskylän Katulähetys ry

Jyväskylän

KATULÄHETYS

13. vuosikerta

Vapautetut

Toimitus
Erkki Arvaja, Markku Leinonen
ja Erkki Hänninen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
www.jklkl.fi

Seuraava tiedotuslehti

1/2014 ilmestyy
15. päivänä helmikuuta
Aineistot lehteen 30.1.2014
mennessä, Kankitie 10, 40320
Jyväskylä tai
erkki.arvaja@kolumbus.fi
markku.leinonen@jklkl.fi

ISSN 2323-1610